

فامیل نیوز

همیشه در بیشتر خانه‌ها آنتن‌ها و ماهواره‌هایی وجود دارند که خبرهای به روز و دست اول کل اعضای فامیل در جیب‌شان است. مثلاً اگر بپرسید دختر اقدس خانم این ترم چه واحدهایی برداشته یا نمره ریاضی ترم قبلش چند بوده یا دقیقاً با کدام دوستش چند وقت است که قهر کرده، همه را ریز به ریز و با جزئیات می‌توانند برای‌تان به صورت مشروح اخبار توضیح بدهند! یادم می‌آید عید سال پیش عکس تیشرتی را می‌دیدم که رویش جواب تمام سوال‌های مشهور فامیل از جمله: کی درست تموم میشه؟ کی ازدواج می‌کنی؟ کی بچه میاری؟ کی میری سربازی؟ چقدر حقوق میگیری؟ را نوشته بودند تا دیگر کسی از آنها این سوالات را نپرسد! فکر می‌کنم یکی از علت‌هایی که دورهمی را برای‌مان دوست‌ناشدنی می‌کند، همین کنجکاوی‌های بیش از حد است. اگر فامیل نیوز هستید و این نوشته را می‌خوانید، لطفاً به شغل شریف خبرنگاری مشغول شوید و بیش از این بچه‌های طفلک فامیل را آزار ندهید و اگر جزو آن بچه‌های مفلوک هستید، سعی کنید تا جای ممکن، مستقیم و واضح جواب سوالات‌شان را ندهید تا متوجه بشوند شما برای حریم خصوصی‌تان ارزش قائل هستید.

سم‌های فامیلی

حتماً تا به حال با جملات فوق‌العاده «چقدر جوش زدی!»، «چقدر جاک شدی!»، «دو پاره استخون شدی!»، «چرا موهاش این‌ریختی شده!» و... رو به روشدید. این جملات قابلیت این را دارند که تمام اعتماد به نفسی را که با هزار زحمت ساخته بودید ویران کنند و با بولدورز از رویش رد بشوند. شما در بدن‌تان زندگی می‌کنید و می‌دانید چه شرایط استرس‌زا و سختی را گذرانده و این واکنش‌های بدن‌تان به شرایط سختی که گذرانید، کاملاً طبیعی است؛ اما فامیل نامحترمی که ماهی به سالی چند ساعتی شما را می‌بیند، از هیچ‌کدام آنها خبر ندارد و فقط می‌خواهد برچسبی به شما بزند تا خودش از شر برچسب خوردن در امان بماند. در واقع استراتژی کسی که اینها را می‌گوید، همان جمله معروف است که: «بهترین دفاع، حمله است». جالب‌ترش آنجاست که عمده این افراد خودشان را در یک نقاب خیرخواهی مسخره قایم می‌کنند و می‌گویند: «برای خودت میگویم»، «یه وقت ناراحت نشیا»، «قبلاً خیلی قشنگ‌تر بودی» و... اما ابداً خیرخواه شما نیستند. شما هم وظیفه دارید که کاملاً محترمانه و هوشمند جواب‌شان را بدهید. مثلاً می‌توانید بگویید: «خودم می‌دونم و دارم برای رفعتش تلاش می‌کنم.» یا «ما خودمون آینده داریم و خودم تغییراتم رو می‌بینم». در واقع با این نوع بیان، آنها را به هدف و مقصودی که دارند نمی‌رسانید و اعتماد به نفس‌تان هم به جای آن که تخریب بشود، بالاتر خواهد رفت.

فامیل کوچولوها

اگر از دسته دوستداران بچه‌ها هستید احتمالاً اغلب اوقات، با بچه‌های فامیل هم ارتباط خوبی بگیرید اما باز هم به این که خود بچه‌ها چقدر گویایی باشند، مربوط است. بعضی بچه‌ها هیولای درون دارند که اگر با شما صمیمی بشوند، آن هیولا بیرون می‌زند و تمام وسایل‌تان اعم از گوشی و لوازم آرایشی و سوئیچ گرفته تا کل زندگی‌تان را برمی‌دارند و بهم می‌ریزند. در واقع بازی کردن با این جور بچه‌ها شروعش با شماس و پایانش با خدا! اگر هم از دسته‌ای باشید که با دیدن بچه‌ها متجزر می‌شوید که کلاریتی به بچه ندارد؛ در هر صورت باید یک لبخند ساختگی مسخره تحویل‌شان بدهید و دعا دعا کنید روی شما کلیک نکنند. شاید هم گاهی اوقات یک گوشمالی حسابی به دور از چشم پدر و مادرش را، راهکاری مناسب برای حفظ خودتان از شر بچه‌ها بدانید. اما به نظر من حتی سر و کله زدن با بچه‌ها هم تمرینی است برای بالا بردن کاسه صبرتان و کظم غیظ! البته تا وقتی که لاک‌تان را روی لباس مورد علاقه‌تان نریخته باشند یا کتاب درسی‌تان را با نقاشی‌های خیالی‌شان مورد عنایت قرار ندهد؛ باشند!

من بهترم!

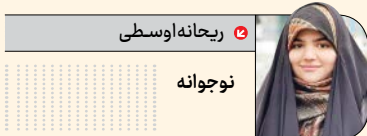
یکی از مهم‌ترین دلایلی که باعث می‌شود فضای دورهمی‌ها برای‌مان گرم و صمیمی به نظر نرسد همین به رخ کشیدن‌های مسخره تازه به دوران رسیده‌ای است. نمی‌دانم چرا اما انگار همه ما در یک مسابقه «ما موفق‌تریم» بدون کاپ طلا گرفتار داریم و دائم می‌خواهیم داشته‌های‌مان را در چشمان بقیه فرو کنیم. برای بزرگ‌ترها بحث به بچه‌ها که می‌رسد فارغ از این که واقعاً بچه‌شان چه راه و مسیری را دوست دارد مجبورشان می‌کند رشته‌ای را که وجهه اجتماعی دارد و با آن بهتر می‌توانند پز بدهند انتخاب کنند که یک وقت در این مسابقه از جاری و باجناق‌شان عقب نمانند یا با هزار و یک جور کلاس سر بچه‌شان را جوری شلوغ کنند که نتوانند سر بخارند فقط به این دلیل که بچه خواهرشان هم به این کلاس‌ها می‌رود. بزرگ‌ترهای عزیز بچه‌ها وسیله پز دادن نیستند. لطفاً از این رفتارها دست بردارید و بگذارید دورهمی‌ها واقعاً دورهمی و محفل بذل و شادی باشد نه مسابقه کی از همه بهتر است؟

درباره دید و بازدیدهای خانوادگی و احوالات

فامیل دور، فامیل

دورهمی‌های فامیلی همیشه دوروی یک سکه هستند. یک‌طرفه‌اش احتمالاً با سر به مهمانی‌ها خواهید رفت. اما حتماً رفتن در جمع‌شان برای‌تان از کار در معدن‌ها دارند که قلب‌مان با دیدن‌شان اکیلل ترشح می‌کند.

ریحانه اوسطی
نوجوانه

خوردن اسپرسو بدون شیر و شکر باشد. اما دید و بازدید هر دوی‌شان می‌تواند برای‌مان مفید باشد. ممکن است را سوهان می‌کشند، چه فایده‌ای دارد؟ اما من پرسشی دارم: آیا در محل‌های تحصیلی، کاری و غیره قرار اسه مجبور به تحمل آنها هستید. حالا دورهمی‌های فامیلی، مشتکی از خروار جمع‌هایی است که ما باید در آنها حاضر مهمانی، میوه و شیرینی می‌دهد پس یک مشت تخمه بیاورید و مشغول مطالعه این کلاف از نوجوانه بشوید.

درخت فامیلی

نمی‌دانم شما از آن خانواده‌هایی هستید که شجره‌نامه‌تان را به دیوار خانه‌تان آویختید و تا آنهایی که اسم پدری‌زگان را به زور به خاطر می‌آورید؛ اما چه عاشق اصل و نسب‌تان باشید جمله چیزهای انتسابی است که ما در انتخابش هیچ نقشی نداشتیم اما وجود دارند و واقعی از نام خانوادگی‌تان نمی‌توانید دست بکشید. هر جا بروید شما آن اسم را به پدک می‌کشید و نوه فلانی یاد می‌کنند. انگار یک طناب نامرئی محکم شما را به آبا و اجداداتان متصل می‌کند و این مانند نیروی جاذبه زمین، گریزناپذیر است. پس حتی اگر دوستش هم ندارید سعی کنید این حقیقت غیرقابل کتمان را بپذیرید. پذیرش باعث می‌شود وجوه مثبت ماجرا را هم ببینید مثلاً به این فکر کنید که خیلی از آدم‌ها همین الان در قرن بیست و یک با این اهن و تولوپ مدرنیته هنوز نمی‌دانند که اصل و نسب‌شان به کجا برمی‌گردد و این باعث می‌شود هیچ‌گاه حس تعلق به اسم یا خانواده‌ای را تجربه نکنند اما تعلق خاطر از آن حس‌هایی است که به هر آدمی اصالت می‌دهد. پس قدر درخت فامیلی‌تان را بدانید.

